

спрѣ надъ нея, и запрѣти на треска-та, и остави ѿ; и тоа часъ стана та, и слѣдѣваше имъ. И когато захождаше слънце-то, сички конто имаха волны отъ сѣкаквы волѣсти, доведоха ги при него; а той като възложи ржцѣ на сѣко-го отъ тѣхъ, исцѣли ги. Отъ мнозина оцѣ изхождаха и вѣсове съ крѣска, и казваха: Ты си Христосъ, Сынъ Божій. И запрѣщаваше имъ, и не оставаше да говорятъ, какъ го познаваха, че е Христосъ. И като съжмна; излѣзе и отиде въ пѣсто мѣсто; а народъ-тъ го дирѣше, и додоха при него; и задържаваха го да си неиде отъ тѣхъ. И той имъ рече: Че и въ дрѣвни-ты градове трѣбва да благовѣстѣ царство-то Божіе; защото на това съмъ проковденъ. И проповѣдѣваше въ сѣборица-та Галилейски.

Въ вторникъ на в: Недѣла,

Отъ Лѣка, зачало 18.

Въ онова врѣмѣ, когато вѣше Исусъ въ единъ градъ; ето человекъ, пълнъ съ проказа; който като видѣ Исуса, падна на лицето си та мѣ съ молаше, и дѣлаше: Господи, ако щешъ можешъ да ма очистишъ. И Исусъ прострѣ ржка, та съ допрѣ до него, и рече: ницѣ, вѣди очистенъ: и тоа часъ съ махна отъ него проказата. И той мѣ заповѣда да не каже това никомѣ: но иди, (казва,) та съ покажи на свѣщенника, и

принеси за очищеніе-то си както е заповѣдалъ Моисей, за свидѣтелство тѣмъ. Но оцѣ повече съ расчѣваше за него, и събираха съ много народъ да слѣшатъ, и да ги исцѣлава отъ волѣсти-ты имъ. И той съ оттеглаше въ пѣстын-ты и съ молаше.

Въ Среда на в: Недѣла

отъ Лѣка, зачало 21.

а онова врѣмѣ, пристѣпиха Фарісеи-ти при Исуса и мѣ рѣкоха: защо ученици-ти Іоаннови по-статъ често, и молитвы правѣтъ, така и фарісейски-ти; а твои-ти ѿдѣтъ и пѣтъ? И Исусъ имъ рече: можете ли направи да по-статъ скѣбѣри-ти, догдѣ е съ тѣхъ младоженецъ-тъ? ще додѣтъ обаче дни, когато съ земе отъ тѣхъ младоженецъ-тъ, тогава прѣзъ оныя дни ще по-статъ. Казваше имъ оцѣ и притча: никой не тѣра пѣтъ отъ нова дрѣха на ветха дрѣха; а инакъ, и нова-та ще съдѣре (ветха-та,) и пѣтъ-тъ отъ нова-та не си прилича съ ветха-та. И никой не влива вѣно ново въ мѣхове ветхи; ако ли не, ново-то вѣно ще распѣне мѣхове-ты, и то ще съ излѣе, и мѣхове-ты ще съ развалятъ. Но ново-то вѣно трѣба да съ налива въ новы мѣхове, та съ завардатъ и двѣ-тѣ. И никой отъ какъ пѣ (вѣно) ветхо, не иска тоа часъ ново; защото дѣла: ветхо-то е по добро.

Въ

